

လေယူရဲတစ်ဦး
ဦးလှဝင်း

တရုတ်ဖြူလေယာဉ်
ပစ်ချခဲ့စဉ်က နှင့်

ကိုယ်တွေ့လေကြောင်းဝတ္ထုတိုများ

စာရေးသူ၏ အမှာ

ဤစာအုပ်မှာ ဒုတိယအကြိမ် ထုတ်ဝေခြင်းဟု ဆိုသော်လည်း
လေကြောင်းဝတ္ထု အတိုသစ်များ ဖြည့်စွက်ထားပါသည်။ ။

ဤအကြောင်းချက်များ ၌ လည်း ပြင်ဆင်ခြင်း ၊ ဖြည့်စွက်
ရေးသားခြင်းများ ရှိပါသည်။ ။ ထို့ကြောင့် စာအုပ်အသစ်အဖြစ်လည်း မှ
တ်ယူ၍ ရပါကြောင်း . . . ။

ဦးလှဝင်း (လေသူရဲတစ်ဦး)
၁ . ၁၂ . ၂၀၀၁
ရန်ကုန်မြို့။

တရုတ်ဖြူလေယာဉ်ပစ်ချခဲ့စဉ်က

စာရေးသူ ဝန်ခံချက်

အောက်ပါဖော်ပြပါ အဖြစ်အပျက်မှာ (၁၅ - ၂ - ၆၁) နေ့၌ မဲခေါင်

စစ်ဆင်ရေးအတွင်း မြန်မာ့မြေပေါ်သို့ ကျူးကျော် ဝင်ရောက်ခဲ့သည့် တရုတ်လေယာဉ်ဖြူ လေယာဉ်ပျံအား ပစ်ချခဲ့စဉ်က အဖြစ်အပျက်များ ဖြစ်ပါသည်။ ။ ထိုအချိန်က မြန်မာသတင်းစာများ တွင် သာမက ကမ္ဘာ့သတင်းစာများ တွင် လည်း အကျယ်တဝင့် ဖော်ပြခဲ့ပြီးလေပြီ။ ဗိုလ်မောင်သိန်း (၁၂၀၁) ၊ ဗိုလ်ချစ်ခိုင် (လေ) / ၁၂၁၆) နှင့် ဒု - ဗိုလ်ပီတာ (လေ) / ၁၂၉၂) တို့ (ဆီးဖြူရီ) တိုက်လေယာဉ် သုံးစီးဖြင့် ပါဝင်ခဲ့သော လေကြောင်း တိုက်ပွဲ ဖြစ်၏။ ယနေ့ နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ်ကျော်ရှိခဲ့လေပြီ။ ဤလေသူရဲ သုံးဦးတွင် ဗိုလ်ချစ်ခိုင် တစ်ဦးသာ ယနေ့လူအိုအဖြစ် အသက်ရှင်ကျန်ရှိပြီး ကျန်လေသူရဲနှစ်ဦးမှာ သေဆုံးသွားသည်မှာ ကြာချေပြီ။ မြန်မာ့လေတပ်မတော် သမိုင်းတွင် ရတနာပုံစာအုပ်တိုက် ယနေ့အထိ တစ်ကြိမ်သာ ဖြစ်ဖူးသေးသော မြန်မာလူမျိုးတို့ ဇာတိမာန် ၊ ဇာတိသွေး တက်ကြွစေခဲ့သည့် လေကြောင်းတိုက်ပွဲ ဖြစ်ပါသည်။ ။ သမိုင်းဝင် တိုက်ပွဲဖြစ်၍ ကျွန်တော်သည် ဝတ္ထုအဖြစ် ဖတ်ချင်စဖွယ် ပြန်ရေးထားသည် မှ လွဲ၍ အကြောင်းအရာ အားလုံးကို အဖြစ်မှန်အတိုင်း ဖော်ပြထားပါသည်။ ။ လေကြောင်း ပညာပေးဝတ္ထု တစ်ပုဒ် ဖြစ်ရန်လည်း ကြိုးစားထားပါသည်။ ။

လေသူရဲတစ်ဦး

၁၉၆၁ ခုနှစ် ၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၅ ရက်နေ့။

မကြာမီ တပေါင်းလဆန်းတော့မည်။

မိခင်လေတပ် စခန်းရှိရာ မှော်ဘီမြို့၌ ဆောင်း၏ အငွေ့အသက်များ ကျန်တော့မည် မဟုတ်သော်လည်း ရှမ်းကုန်းပြင်မြင့်၌ ဆောင်းငွေ့မကုန်သေးပါ။

သို့သော် ဒယ်အိုးတစ်ခု သဖွယ် တောင်များ ပတ်လည်ဝိုင်းနေသည့် ကျိုင်းတုံမြို့ကလေး၌ မူ ရာသီဥတုနေချင့်စဖွယ် ထွေးနွေးနေသည်။ ။

"ဟေ့ကောင် ပီတာ . . ၊ မင်းအလှည့် ရွှေ့လေကွာ"

ဗိုလ်ချစ်ခိုင်က ဒုဗိုလ်ပီတာကို လှမ်းပြောလိုက်တဲ့ သူတို့ နှစ်ယောက် သည် သဲကြီးမဲကြီး စစ်တုရင် ကစားနေကြသည်။ ။ နေ့လယ်ရတနာပုံ စာအုပ်တိုက် လေသူရဲတစ်ဦးစာ ထမင်းစားပြီးချိန် ကစပြီး ယခုအထိ ပွဲ မသိမ်းနိုင်ကြသေးပါ။

အချိန်မှာ နေ့လယ် နှစ်နာရီခန့် ရှိလေပြီ။

ကျိုင်းတုံလေယာဉ်ကွင်း အနီး ခြေလျင်တပ်ရင်း၏ အရာရှိ ရိပ်သာ အတွင်း ဖြစ်၏။ ဤအရာရှိ ရိပ်သာမှာ ကျိုင်းတုံ လေတပ်ဆွယ်သို့ ရောက်လာကြသည့် လေသူရဲများ ထိုစဉ်က အမြဲတည်းခိုရသော တည်းခိုဆောင် ဖြစ်၏။ မလှမ်းမကမ်းမှ ပက်လက် ကုလားထိုင် တစ်လုံးတွင် မူ လေသူရဲတစ်ယောက်သည် သူ့မျက်နှာပေါ် စာအုပ်တစ်အုပ်တင်ပြီး အိပ်မောကျနေသည်။ ။

သူသည် ဗိုလ်ကြီး ခင်မောင်မြင့် ဖြစ်၏။ အမှတ် (၂)အုပ်မှ လေသူရဲ ဖြစ်၏။

ဒါကိုတာ လေယာဉ်မှူး ဖြစ်၏။

သူတို့ အားလုံးသည် အရေးပေါ်လျှင် အဆင်သင့်ဖြစ်ရန် လေယာဉ်မောင်း ဝတ်စုံပြာကြီးများကို အသင့်ဝတ်ထားကြ၏။ အချိန်မှာ မဲခေါင်စစ်ဆင်ရေး စပြီး တစ်လကျော်မျှ ရှိသေးသော အချိန် ဖြစ်၏။

တရုတ်ဖြူတပ်ဖွဲ့များမှာ မြန်မာတို့ ထိုးစစ်ချိန်မှ စပြီး တစ်ဆုတ်တည်း ဆုတ်နေရ၏။ ။

ရမ်းပြည်နယ် အတွင်းပိုင်းတွင် လုံးဝ တပ်မစွဲနိုင်ကြတော့။

တစ်စုတစ်လုံးတည်းလည်း မရှိတော့ဘဲ ပြန့်ကျဲနေသည် ။ ပြောပလောက်သော အခိုင်အမာ ဒေသဟူ၍ နယ်စပ် တစ်လျှောက်တွင် သာ ရှိတော့၏။ ဒုဗိုလ်ပီတာတို့ ၏ အမှတ် (၁) တိုက်လေယာဉ်အုပ်မှာ (၄၁ - ၆၁) နေ့မှ စ၍ တိုက်ပွဲများ ဆင်နွှဲခဲ့ကြ၏။

စစ်ဆင်ရေး စတင်ချိန်၌ အမှတ် (၁) အုပ်၏ တပ်စွဲထားသော ဒေသမှာ နမ့်ဆန် လေယာဉ်ကွင်းတွင် ဖြစ်၏။ အများ ဆုံး ဆင်နွှဲခဲ့သောတိုက်ပွဲများမှာ မြေပြင်က ရန်သူ့ အခိုင်အမာ စခန်းများကို ဝေဟင်မှ ပစ်ခတ် တိုက်ခိုက်ပေးခြင်း ဖြစ်၏။

ယခု ရန်သူများ နယ်စပ်ရောက်ကုန်ကြလေပြီ။

ကျိုင်းတုံမှာ နမ့်ဆန်ထက် ရန်သူရှိသော နယ်စပ်နှင့် ပိုနီးသော မြို့ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် တိုက်ပွဲဝင်ရန် အချိန်ကုန် သက်သာသော ကျိုင်းတုံမြို့ကို (၆ - ၂ - ၆၁) နေ့တွင် လေတပ် တပ်ဆွယ် တစ်ခုလုံး ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့ကြ၏။

ယနေ့ ကျိုင်းတုံမြို့သို့ ရောက်နေကြသည် မှာ ၉ ရက်မျှရှိသေး၏။

ဒု ဗိုလ်ပီတာက သူ့မြင်းကွက်ကို နောက်တစ်ကွက် ပြန်ဆုတ်လိုက်၏ ။ ဗိုလ်ချစ်ခိုင်က သူ့ ရထားနှင့် ဘုရင့်နေရာကို လဲယူလိုက်ပါသည် ။

"

ရိပ်သာရှေ့၌ ဂျစ်ကားတစ်စီး ထိုးဆိုက်သံ ကြားလိုက်ရပါသည် ။

ဒုဗိုလ်စံမြင့် ဝင်လာ၏။ ဒုဗိုလ်စံမြင့်မှာ လည်း အမှတ် (၁)အုပ်မှ တို

က်လေယာဉ်မောင်း လေသူရဲတစ်ဦးပင် ဖြစ်၏။ သို့သော်ယခု ကျိုင်းတုံ တပ်စွယ်၌ အပေါ့စား ခရီးသည် တင် (ဆက်စနာ)လေယာဉ်ပျံမောင်းမည့် သူမရှိ၍ စက်စနာ မောင်းနေရ၏။

"ဟေ့ကောင်တွေ လာ . . လာ မင်းတို့ ကို တပ်မှူးခေါ်နေတယ်"

"တပ်မှူးက တာချီလိတ် သွားနေတယ် မဟုတ်လား"

ဗိုလ်ချစ်ခိုင်က ဘုရင်မရုပ်ကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် လှမ်းကိုင်ရင်း ကစားနေရာမှ ဒုဗိုလ်စံမြင့်ကို လှမ်းမေးလိုက်၏။

"သူတို့ ခုနကပဲ ပြန်ရောက်တယ် ၊ ခု လေယာဉ်ကွင်းမှာ ပဲလာ . . . လာ ၊ သိပ်အရေးကြီးတယ်တဲ့ ၊ ငါ့ကို လာခေါ်ခိုင်းလို့ လာခေါ်တာ"

ဗိုလ်ချစ်ခိုင်က ချက်ချင်း ဘုရင်မရုပ်ကို စစ်တုရင်ခုံပေါ်ချလိုက်၏။

"ဟေ့လူ နေပါဦးဗျာ ၊ ပြီးတော့မှာ ပဲ ၊ ခင်ဗျား ဒီတစ်ပွဲတော့ ပြီးအောင် ကစားလိုက်ပါဦး"

ဒုဗိုလ်ပီတာက ချစ်ခိုင်လက်ကို လှမ်းဆွဲပြီး ဆက်ကစားခိုင်းနေ၏။

မှန်သည် ။

ကစားပွဲမှာ ဒုဗိုလ်ပီတာအတွက် သာနေ၏။ ဆက်ကစားလျှင် ဒီတစ်ပွဲမှာ ဒုဗိုလ်ပီတာ နိုင်ဖို့ များ ၏။

"ပြန်လာမှ ဆက်ကစားတာပေါ့ကွာ ၊ လာ . . လာ ၊ ဘာအရေးကြီးနေကြမှန်း မသိဘူး ၊ ခဏသွားရအောင်"

သူတို့ အားလုံး လာကြိုသော ဂျစ်ကားပေါ်တက်ပြီး လေယာဉ်ကွင်းရှိရာသို့ ထွက်လာကြ၏။ ရိပ်သာမှ လေယာဉ်ကွင်း သွားသောလမ်းမှာ မြေနီလမ်း ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကားဖြတ်မောင်း သွားသောအခါ၌ လမ်း

တစ်လျှောက်မှာ ဖုန်တလုံးလုံး ထနေ၏။

လေယာဉ်ကွင်းသို့ ရောက်လေပြီ။

လေဆိပ် အဆောက်အအုံ ရှေ့တွင် (ဆီးဖြူရီ) တိုက်လေယာဉ် (၃) စီးမှာ တန်းစီရပ်ထား၏။ မလှမ်းမကမ်းတွင် အမှတ် (၂) အုပ်မှ ဒါကို တာ နှစ်စီးနှင့် (ဆက်စနာ) တစ်စီး ရပ်ထား၏။

ထိုစဉ်က အမှတ် (၁) တိုက်လေယာဉ်အုပ်၏ အုပ်မှူးမှာ ဗိုလ်မှူး တင်မောင်အေး ဖြစ်၏။

သူသည် အမှတ် (၁) တိုက်လေယာဉ်အုပ်၏ အုပ်မှူး တာဝန်ကိုလည်းကောင်း ၊ အမှတ် ၅၀၁ လေတပ်စခန်း၏ တပ်မှူးတာဝန်ကို လည်းကောင်း ပူးတွဲတာဝန်ယူနေ၏။

ဗိုလ်မှူးတင်မောင်အေးမှာ (ဆီးဖြူရီ) လေယာဉ်ပျံ တစ်စီးအနီးတွင် မတ်တတ်ရပ်နေ၏။ သူ့ဘေးတွင် ဗိုလ်မောင်သိန်းလည်း ရပ်နေပါသည် ။ ဗိုလ်မောင်သိန်း လက်ထဲတွင် လေကြောင်းသုံး မြေပုံတစ်ချပ်ကို ကိုင်ထား၏။

သူတို့ နှစ်ယောက်မှာ ယနေ့မနက် ၉ နာရီခန့်ကမှ တာချီလိတ်သို့ (ဆက်စနာ) တစ်စီးဖြင့် ထွက်သွားကြ၏။

တာချီလိတ် လေယာဉ်ကွင်းတွင် ခေတ္တဆင်း၍ တာချီလိတ်မြို့ကို တပ်စွဲထားသော ခြေလျင်တပ်ရင်းမှ တပ်ရင်းမှူးကိုခေါ်ပြီး တာချီလိတ်မြို့မှ မလှမ်းမကမ်းရှိ ရန်သူမြေပြင် စခန်းများကို ဝေဟင်မှ ကင်းထောက် ပျံသန်းခဲ့ကြပြီ ဖြစ်၏။ ယခု ဘာကြောင့်များ အရေးပေါ်ကျိုင်းတုံ ပြန်လာခဲ့ကြသည် မသိ။

"ဟေ့ကောင်တွေ လာ . . . လာ ၊ မင်းတို့ အခုတက်ရမယ်"

"ဘယ်ကို သွားချမှာ လဲ ဗိုလ်မှူး ၊ အဆောက်အအုံတွေလား ၊ ကတုတ်ကျင်းတွေလား"

ဝီတာက ရင်နှိုးစွာ သူတပ်ရင်းမှူးကို လှမ်းမေးလိုက်၏။

"ဘာတစ်ခုမှ မဟုတ်ဘူး ၊ မင်းတို့ အခုသွားပစ်ရမှာ ကရတနာပုံစာ အုပ်တိုက် ဘလေသူရဲတစ်ဦးရန်သူ လေယာဉ်ပျံကွ"

"ရန်သူလေယာဉ်ပျံ ဟုတ်လား"

ဝီတာရော ၊ ချစ်ခိုင်ပါ ချက်ချင်း မျက်နှာများ ဝင်း၍ သွား၏။ အလွန်အံ့ဩ သွားကြပုံရ၏။

"ဘယ်မှာ ရပ်ထားတာလဲ"

"ရပ်ထားတာ မဟုတ်ဘူး ၊ မင်းတို့ လေထဲမှာ လိုက်ချကြရမှာ ၊ ကဲကွာ ရှည်မနေကြနဲ့ ဦး ၊ ငါ အသေးစိတ်ရှင်းပြမယ်"

(ဆီးဖြူရီ) လေယာဉ်ပျံတစ်စီး၏ အတောင်ပံအောက်တွင် စုထိုင်လိုက်ကြ၏။ ဗိုလ်မှူးတင်မောင်အေးက ဗိုလ်မောင်သိန်းလက်ထဲမှ မြေပုံကို လှမ်းယူပြီး မြေကြီးပေါ် ခင်းချလိုက်၏။

"ငါတို့ စောစောက (ဝမ်ပန်ဆန်း) ပေါ်ရောက်တယ် ၊ (ဝမ်ပန်ဆန်း) ဆိုတာ မင်းတို့ သိတယ် မဟုတ်လား"

"သိပါတယ်"

ဝမ်ပန်ဆန်းဆိုသည် မှာ တာချီလိတ်မြို့၏ အနောက်တောင်ဘက် မလှမ်းမကမ်းတွင် ရှိ၏။

တရုတ်ဖြူတို့ အခြေခံတပ်စွဲထားသော စခန်းတစ်ခု ဖြစ်၏။

ထိုင်း - မြန်မာ နယ်စပ်နှင့်လည်း မဝေးပါ။

လေယာဉ်ပျံနှင့် နှစ်မိနစ်ခန့် မောင်းလျှင် ရောက်နိုင်မည့်ခရီးတွင် တည်ရှိ၏။

"အဲဒီစခန်းပေါ်ရောက်တော့ တို့ နဲ့ အတူပါလာတဲ့ တာချီလိတ်တပ်က တပ်ရင်းမှူးကို ရန်သူစခန်း အနေအထား မှတ်မိအောင်လို့ အနိမ့်ပျံပြီး ဝဲပတ်ပြတယ် ၊ ရန်သူက တို့ လေယာဉ်ပျံလို့ သူတို့ လေယာဉ်ပျံလို့ ထင်နေကြတယ် မှတ်တယ် ၊ ငါတို့ ကို (ဒီဇက်) ခင်း ပြတယ်ကွ"

ဒီဇက်ဆိုသည် မှာ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် (Dropping Zone)ရိက္ခာချကွင်းကို အတိုကောက် ခေါ်ဝေါ်ခြင်း ဖြစ်၏။ လေကြောင်း ရိက္ခာချခြင်းများ ၌ ဝေဟင်မှ လေသူရဲများ မြင်သာအောင် မြေပြင်မှ ခင်းပြရသော အချက်ပြ အမှတ်အသား ဖြစ်၏။

"ဗိုလ်မှူးတို့ ဘာလုပ်ခဲ့သလဲ"

"ဘာလုပ်ရမှာ လဲ ၊ ချက်ချင်း ပြန်လစ်ခဲ့ကြတာပေါ့ကွ ၊ ကြည့်ရတာ ရန်သူဘက်မှာ သူတို့ လေယာဉ်ပျံတစ်စီး လာပြီး ရိက္ခာချပေးဖို့ အချိန်အချက် လုပ်ထားတာ ရှိတယ်ထင်တယ်"

မှန်သည် ။

ရန်သူလေယာဉ်ပျံများ မြန်မာပိုင် နယ်နိမိတ် အတွင်းသို့ ကျူးကျော်ပျံသန်းနေသည့် သတင်းကို ခြေလျင်တပ်များက လှမ်းသတင်းပို့ သဖြင့် မကြာခဏ ကြားနေရ၏။

တလောကမှ ဗိုလ်မောင်သိန်းနှင့် ဗိုလ်ချစ်ခိုင်တို့ ကျိုင်းတုံသို့(ဆက်စနာ) လေယာဉ်တစ်စီးဖြင့် နန်းဆန် တပ်ဆွယ်မှ ခေတ္တ ရောက်လာကြစဉ် မဲခေါင် စစ်ဆင်ရေးမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးထွန်းစိန်နှင့် တွေ့စဉ်ကလည်း "

ငါတို့ ပိုင်နက်ထဲကို တရုတ်ဖြူ လေယာဉ်ပျံတွေ မကြာမကြာ ဝင်နေကြ တယ်လို့ ငါကြားတယ် ၊ မင်းတို့ သွားရင်းလာရင်း လမ်းမှာ တွေ့ကြရင် တစ်စီးစီး လောက်ရအောင် ပစ်ချလိုက်ကြစမ်းကွာ" ဟု ပြောသည် ကို သတိရမိလေ၏။

"သေချာတယ်ကွာ၊ ငါ့စိတ်ထဲမှာ တော့ ဒီနေ့ မိုးမချုပ်ခင်ရန်သူ့ လေ ယာဉ် တစ်စီးစီးတော့ ဝင် လာပြီး (ဝမ်ပန်ဆန်း) ပေါ်ရိက္ခာချမှာ သေချာတယ်၊ မင်းတို့ သုံးယောက် လေယာဉ်ပျံသုံးစီးနဲ့ တက်သွားကြ ၊ (ဝမ်ပန်ဆန်း) အနားမှာ ဝဲပြီးစောင့်နေ ၊ ရန်သူ့ လေယာဉ်ပျံဝင်လာရင် တကယ်လို့ "ဒါကိုတာ" လို သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး လေယာဉ်ပျံဆိုရင် နှစ် စီး ဝိုင်းညှပ်ပျံပြီး ခြောက်ပြီး ဖမ်းလာခဲ့ကွာ ၊ ကိုယ့်ကို ရန်ပြုနိုင်တဲ့ ဗုံးကြဲလေယာဉ်ပျံတို့ ၊ တိုက်လေယာဉ်ပျံတို့ ဖြစ်နေရင်တော့ ဖမ်းဖို့ မကြိုးစားနဲ့ တော့ ၊ ပစ်သာချခဲ့ကြ"

"မတွေ့ဘူး ၊ ရန်သူ့လေယာဉ် မလားဘူးဆိုရင်ကော"

"မလာဘူး ၊ မတွေ့ဘူးဆိုရင်လည်း ပြန်လာခဲ့ကြရုံပေါ့ကွ ၊ မင်းက ဘာလုပ်ချင်သေးလို့ လဲ"

"ဘာမှ မလုပ်ချင်ပါဘူး ၊ ကျွန်တော်က ရန်သူ့လေယာဉ်ပျံ မလာရင် လည်း အောက်က ရန်သူ့စခန်းကိုပဲ ဝင်ပစ်ပေးခဲ့ရမလားလို့ "

"မပစ်နဲ့ ၊ ဒီနေ့ မင်းတို့ တာဝန်က ရန်သူ့လေယာဉ်ပျံကို စောင့်ပြီး ပ ခ်ချဖို့ တာဝန် ၊ မြေပြင်စခန်းတွေ တိုက်ဖို့ တာဝန် မဟုတ်ဘူး ၊ မောင်သိ န်းက ခေါင်းဆောင် တာဝန်ယူ ၊ ချစ်နိုင်နဲ့ ပီတာကနံပါတ် ၂ နဲ့ ၃ အဖြစ် လိုက်ကြပေါ့ ၊ ကဲ တက်ဖို့ ပြင်ကြ ၊ ကံကောင်းပြီး ငါ မျှော်မှန်းနေတဲ့ ရန် သူ့လေယာဉ်ပျံနဲ့ မင်းတို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် တိုးကြပါစေကွာ"

ဗိုလ်မောင်သိန်းက (ဆီးဖြူရီ) တိုက်လေယာဉ်ပျံ အမှတ်ယူဘီ ၄၇၁ ပေါ်သို့ တက်လိုက်၏။ ဒုဗိုလ်ပီတာနှင့် ဗိုလ်ချစ်ခိုင်ကယူဘီ ၄၆၆ နှင့် ယူဘီ ၄၆၅ ရှိရာသို့ လျှောက်သွားကြ၏။

"ကိုချစ်ခိုင်"

"ဘာလဲ"

"ခင်ဗျား ဒီနေ့ နံပါတ် ၃ လုပ်ဗျာ ၊ ကျွန်တော် နံပါတ် ၂လုပ်ချင်တယ်"

"ဘာဖြစ်လို့ လဲ"

"ကျွန်တော်က ညာဘက်က လိုက်ချင်လို့ ဗျာ ၊ ဘယ်ဘက်က အမြဲလိုက်နေရပြီး ဇက် ညာဘက် အမြဲလှည့်ပြီး မောင်းနေရတာ ညောင်းလွန်းလို့ ဗျာ"

"လိုက်ချင် လိုက်လေ၊ မင်းသဘောပဲ"

မှန်သည် ။

အမှန်တော့ တိုက်လေယာဉ်ပျံများ အုပ်ဖွဲ့ ပျံသန်းကြရာတွင် လေသူရဲများ ၏ ဝါရင့်မှုကို လိုက်ပြီး နံပါတ်စဉ် အကြီးအသေး နေရာကိုယူပြီး ပျံသန်းကြ၏။

ဝါအရင့်ဆုံးမှာ နံပါတ် အငယ်ဆုံး ဖြစ်၏။

ယခု ဗိုလ်မောင်သိန်းမှာ သူတို့ သုံးယောက်ထဲတွင် ဝါအရင့်ဆုံး။ ဒါကြောင့် နံပါတ်တစ် ၊ ခေါင်းဆောင် လေယာဉ်ပျံ ၊ ဗိုလ်ချစ်ခိုင်မှာ ဒုဗို

လိပ်တာထက် ဝါရင့်၏။ ထို့ကြောင့် နံပါတ်နှစ် ဖြစ်ရမည်။

နံပါတ်နှစ်မှာ မြားပုံအုပ်ဖွဲ့ ပျံသန်းရာ၌ ခေါင်းဆောင် လေယာဉ်၏ ညာဘက်နေရာကို ယူရ၏။

နံပါတ်သုံးမှာ ခေါင်းဆောင် လေယာဉ်ပျံ၏ ဘယ်ဘက်၌ နေ ရာယူ ရ၏။ ညာဘက်၌ နေရာယူပြီး ပျံသန်းရသည် မှာ လေသူရဲများ အတွက် ပို၍ လွယ်ပါသည် ။ ပို၍ အားရပါသည် ။

သို့သော် သိပ်ထူးလှသည် တော့လည်း မဟုတ်ပါ။

လေသူရဲတစ်ဦးလေယာဉ်ပျံများ စက်နှိုး လိုက်လေပြီ။

ဆီးဖြူရီ လေယာဉ်ပျံများ စက်နှိုးရသည် မှာ ယမ်းအားဖြင့် ဖြစ်၏။ သို့သော် စက်နှိုးသည့် ခလုတ်ကို နှိပ်၍ ယမ်းအား ပေါက်ကွဲသံမှာ မြန် မှုတပ်မတော် လေယာဉ်ပျံ မောင်းသင်ကျောင်းများ ၌ သုံးသည့် ပရိုဗိုစ် လေယာဉ်ပျံများမှ စက်နှိုးသံကဲ့သို့ ဒိုင်းခနဲ မမြည်။ "ဖွန်း" ဟု သာ မြည် ၏။

"ရဲခေါင်နှစ် ၊ ရဲခေါင်သုံး ရဲခေါင် ခေါင်းဆောင် ခေါ်နေတယ် ၊ အသံ ဘယ်လောက်ကြားလဲ ၊ အကြောင်းပြန်ပါ ၊ ဒါပဲ"

"ရဲခေါင် ခေါင်းဆောင် ရဲခေါင်နှစ် ပြန်ထူးနေတယ် ၊ အသံငါးငါး ဒါ ပဲ"

ရေဒီယိုဆက်သွယ်ရေး စက်များ ကောင်းမကောင်းကို ဗိုလ်မောင်သိ နုံးက စမ်းသပ် စစ်ဆေးလိုက်၏။

မက်နီတိုများ ကောင်းစွာ အလုပ် လုပ် ၊ မလုပ် တစ်ခုချင်းအပိတ်အ ဖွင့် လုပ်ကြည့်လိုက်၏။

ချို့ယွင်းမှုမတွေ့။

အထိန်း မောင်းတံကို အနောက်သို့ အဆုံးဆွဲ၍ စက်အထိန်း ခလုတ်ကို အနည်းငယ်မြင့်တင်ပြီး လျှပ်စစ်ဓာတ်အားပေး စက်ငယ်ကောင်း ၊ မကောင်း စစ်လိုက်၏။

မီးနီလေး ပျောက်သွား၏။

အပြစ်မတွေ့။

"ကျိုင်းတုံမျှော်စင် ၊ ရဲခေါင်တိုက်လေယာဉ် အုပ်ပြေးလမ်းထိပ် သွားခွင့်ပြုပါ ၊ ဒါပဲ"

"ရဲခေါင် လေယာဉ်အုပ်သွားပါ ၊ ပြေးလမ်းရှင်း ၊ မြေပြင်လေငြိမ် ၊ ခင်ဗျားကြိုက်တဲ့ ပြေးလမ်း ၊ ဦးတည်ရပ်ကို သုံးပြီး တက်နိုင်တယ် ၊ ဒါပဲ"

တိုက်လေယာဉ်ပျံ သုံးစီးလုံး ပြေးလမ်းထိပ်သို့ ဘီးလိုမံထွက်သွားကြ၏။

ပြေးလမ်းပေါ် ရောက်သည် နှင့် ဗိုလ်မောင်သိန်း ရှေ့ဆုံးမှ နေရာယူလိုက်၏။

ကျိုင်းတုံပြေးလမ်းမှာ အလွန်ကျဉ်းပါသည် ။

လေယာဉ်ပျံ သုံးစီးလုံး တစ်ပြိုင်တည်း အုပ်စုလိုက်တက်၍ မရပါ။

တစ်စီး ချင်းသာ တက်နိုင်၏။

ထို့ကြောင့် ဗိုလ်မောင်သိန်း နောက်တွင် နံပါတ်နှစ် ဖြစ်သော ဗိုလ်ဝီတာ နေရာယူလိုက်၏။ သူ့နောက်တွင် ဗိုလ်ချစ်ခိုင် လေယာဉ်ပျံ ရပ်လိုက်၏။

စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း ဗိုလ်မောင်သိန်း လေယာဉ်ပျံ လေထဲထိုးတက်

လာခဲ့၏။

သူ့နောက်မှ ဒုဗိုလ်ပီတာနှင့် ဗိုလ်ချစ်ခိုင်တို့ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်လာ၏။ မိနစ်ဝက် အတွင်းမှာ ပင် မြားဦးပုံအုပ်ဖွဲ့ နေရာယူပြီးကြလေပြီ။

တာချီလိတ်မြို့မှာ ကျိုင်းတုံမြို့၏ တောင်ဘက်တွင် တည်ရှိ၏။

သို့သော် ဗိုလ်မောင်သိန်းမှာ ရှေးဦးစွာ သူ့လေယာဉ်အုပ်ကို တောင်အရပ်သို့ ဦးမတည်သေးဘဲ ကျိုင်းတုံမြို့ပေါ်သို့ ပေတစ်ထောင် အမြင့်ခန့်မှ ဝဲ၍ မောင်းလိုက်သေး၏။

လေယာဉ်ပျံများ အုပ်စုဖွဲ့ပုံသန်းသည် မှာ မြေပြင်မှ ကြည့်၍ အလွန်ကောင်းပါသည်။

အထူးသဖြင့် ဆီးဖြူရီ တိုက်လေယာဉ်များမှာ လေယာဉ်ဦး ပန်ကာဒလက်များ ဆုံးသော နေရာအလုံးကြီးတွင် ရဲရဲတောက် အနီရောင်ကို ဆိုးထားသဖြင့် မြေပြင်မှ ကြည့်ရသည် မှာ အလွန်လှ၏။

ကျိုင်းတုံမြို့သားများမှာ သူတို့ ခေါင်းပေါ်မှ လေယာဉ်ပျံသုံးစီးကို မော့ကြည့်နေကြ၏။

အချို့က လက်လှမ်းပြနေကြ၏။

အချိန်မှာ ညနေ သုံးနာရီ ဆယ့်ငါးမိနစ်တိတိ။

ကျိုင်းတုံမြို့ ပတ်ဝန်းကျင် ရာသီဥတုမှာ သာယာလှ၏။

တိမ်လုံးဝမရှိ။

သို့သော် တောင်ယာများ ရိတ်သိမ်းပြီးစ အချိန် တောင်ယာမှ
ယာအကြွင်းအကျန်များ မီးရှို့ပြီးစ အချိန် ဖြစ်၏။

လေထုပတ်ဝန်းကျင်မှာ မီးခိုးရိပ်များ နှင့် ပြည့်နေ၏။

အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ဤရာသီဥတုမျိုးကို Hazy Weatherဟု ခေါ်၏။

နေရောင် တောက်နေသော်လည်း လေထဲ၌ မြင်ကွင်းမကောင်းလှပါ

။

တောင်အရပ်သို့ ဦးတည် လိုက်လေပြီ။

လွယ်မွေတောင်ကြီးမှာ ဗိုလ်မောင်သိန်းတို့ လေယာဉ်အုပ်ရှေ့တွင်
မားမားကြီး ရပ်တည်လျက် ရှိ၏။

အမြင့်ပေ ခုနစ်ထောင် ရောက်လေပြီ။

ဗိုလ်မောင်သိန်းသည် သူ့လေယာဉ်ပျံ၏ စက်အားကို ပြန်လျှော့ ချလို
က်၏။ လေယာဉ်ပျံ၏ ပန်ကာ လည်နှုန်းကိုလည်း ပြင်လိုက်၏။ တာချီ
လိတ်မြို့သို့ ရောက်သည် အထိ ထိုအမြင့်မှ ပင် သူဆက်သွားရန် ဆုံးဖြ
တ်လိုက်ဟန်ရှိ၏။

တာချီလိတ်မြို့ပေါ် ရောက်လေပြီ။

ဝမ်ပန်းဆန်းရွာရှိရာသို့ ဦးတည်လိုက်၏။

ပျံသန်းချိန်မှာ ဘာမှ မပြောပလောက်ပါ။ ကျိုင်းတုံမှ ထွက် လာပြီး
ရန်သူစခန်းပေါ် ရောက်သည် အထိ ဆယ့်ငါးမိနစ်သာ ကြာ၏။

မှန်၏။

ဆီးဖြူရီမှာ ရိုးရိုးစက်တပ် တိုက်လေယာဉ်ပျံများ တွင် အလွန်မြန်
သော လေယာဉ်ပျံ ဖြစ်၏။ သာမန်ခရီးဝေး ပျံနှုန်းပင် ရေမိုင် ၂၁၀နှုန်း
ရှိ၏။

အချိန်မှာ ညနေ ၃ နာရီခွဲတိတိ။

ဗိုလ်မောင်သိန်းမှာ သူ့လေယာဉ်အုပ်ကို ဝမ်ပန်ဆန်ရှိ ရန်သူစခန်း
ကို ငါးမိုင် အဝေးခန့်မှ ပတ်ပြီး ရွာ၏ အနောက်ဘက်သို့ မောင်းသွား၏။
သူ၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ရန်သူ့လေယာဉ်ပျံ ဝင်လာက ရန်သူ လေသူရဲ၏
မြင်ကွင်းမှ သူ့လေယာဉ်အုပ်ကို ဖုံးကွယ်ရန် ကြိုးစားခြင်း ဖြစ်၏။

လေကြောင်း တိုက်ပွဲများ ၌ ရန်သူ လေသူရဲများ ၏ မြင်ကွင်းမှ တစ်
ခုတည်းသော ဖုံးကွယ်နိုင်သည့် နည်းမှာ နေဝန်းကြီးကို
နောက်ခံထားပြီး နေရာယူ ပျံသန်းခြင်း ဖြစ်၏။

အချိန်မှာ ညနေ သုံးနာရီခွဲ အချိန်ဖြစ်၍ နေဝန်းကြီးမှာ အနောက်ဘ
က်တွင် ရပ်တည်နေသည် ။

ရန်သူ့လေယာဉ်ပျံမှာ (ဝမ်ပန်ဆန်း) ရွာသို့လာလျှင် တစ်ဖက်နိုင်ငံ
မှ ပျံသန်း လာရမည်ဖြစ်၍ အရှေ့ဘက်မှ ဝင်လာရမည်။ ရွာအနောက်ဘ
က်၌ မိမိလေယာဉ်ပျံများ ဝဲနေလျှင် ရန်သူအနေနှင့် အနောက်ဘက် မိုး
ကောင်းကင်တွင် ပေါ်နေသော တောက်ပသည့် နေဝန်းကြီးကြောင့် မျက်
စိစူးပြီး ဘာမျှမြင်ရမည် မဟုတ်။ မိမိကို မမြင်လျှင် ရန်သူကို
အငိုက်ဖမ်း နိုင်မည်မှာ ဧကန်မလွဲ။

အငိုက်ဖမ်းနိုင်လျှင် အောင်ပွဲရရန် ပထမအဆင့် သေချာပြီမဟုတ်
လား။

"ရဲခေါင်နှစ် ၊ ရဲခေါင်သုံး ခေါင်းဆောင် ခေါ်နေတယ် ၊ ကြားလား ၊
အကြောင်းပြန်ပါ ၊ ဒါပဲ"

"ရဲခေါင်နှစ် ကြားတယ် ၊ ဆက်ပြောပါ"

"ရဲခေါင်းသုံး ကြားတယ် ၊ ဆက်ပြောပါ"

"ကျွန်တော်တို့ ဒီမှာ ပဲ ဝဲနေကြမယ်ပျို့ ၊ ခင်ဗျားတို့ ခဲ့ပြီးလိုက်ဗျာ ၊

ကပ်ပုံမနေကြနဲ့ တော့ ၊ သိပ်ပင်ပန်းမယ်"

မှန်သည် ၊ အုပ်ဖွဲ့ပျံသန်းရာတွင် တစ်စီးနှင့်တစ်စီး ပူးကပ်ပြီးပုံမပျက် ၊ ပန်းမပျက် ပျံသန်းရသည် မှာ လေသူရဲများ အတွက် အလွန် အာရုံစိုက်ရပြီး ပင်ပန်းလှပါသည် ။ ချစ်ခိုင်နှင့် ပီတာ နှစ်ယောက်လုံး သူတို့လေယာဉ် အသီးသီးကို ချက်ချင်း စက်အား လျှော့လိုက်၏။ တစ်စီးနှင့်တစ်စီး တစ်ဖာလုံခန့် ချဲ့လိုက်၏။ တစ်စီးနှင့် တစ်စီးလည်း ရှေ့နောက်တန်းပြီး နေရာယူလိုက်၏။ နံပါတ်နှစ် ဖြစ်သော ပီတာလေယာဉ်ပျံမှာ အလယ်တွင် ရှိပြီးချစ်ခိုင် လေယာဉ်ပျံမှာ နောက်ဆုံးတွင် ရှိ၏။

ဆယ့်ငါးမိနစ်ခန့် ရှိသွားပြီ။

ညနေ လေးနာရီ ထိုးတော့မည်။

"ကိုသိန်း"

"ဘာလဲ"

ပီတာက လေလှိုင်းမှ မောင်သိန်းကို လှမ်းခေါ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

"ဆယ့်ငါးမိနစ်တောင် ရှိသွားပြီဗျာ ၊ ခင်ဗျား လေယာဉ်ပျံက လာပုဦးမလား"

"ငါလည်း ဘယ်ပြောတတ်မလဲကွ ၊ နေ့လယ်က (ဒီဇင်) ခင်းပြတာကတော့ အမှန်ပဲ ၊ ငါ့မျက်စိနဲ့ အသေအချာမြင်တာ ၊ ဗိုလ်မှူး တင်မောင်အေး ထင်သလိုပဲ ၊ ဒီကောင်တွေ ဒီနေ့တော့ လာတော့လာမှာ ပဲ ၊ အချိန်သာ မပြောနိုင်တာ ၊ စောင့်ကြည့်ကြသေးတာပေါ့ကွာ ၊ လေးနာရီခွဲအထိ စောင့်ကြည့်ကြဦးမယ်"

ဒုဗိုလ်ပီတာနှင့် ဗိုလ်ချစ်ခိုင်၏ ရင်ထဲတွင် မူ ထိုနေ့က မျှော်လင့်ချက်မထားလှကြပါ။ မြေပြင်မှ ရန်သူတပ်ဖွဲ့များ အနေဖြင့် နေ့လယ်က မိမိ

တို့ ဘက်မှ ကင်းထောက် (ဆက်စနာ) လေယာဉ်ပျံ လာဝဲသည် ကို မြင်
တွေ့ပြီးသည် နှင့် မိမိတို့ ဘက်မှ တိုက်လေယာဉ်များ တစ်ကြိမ် လာနိုင်
သေးသည် ကို တွေးမိပြီး သူတို့ သက်ဆိုင်ရာ စခန်းများ သို့ ယနေ့ လေ
ယာဉ်ပျံ အမှန်လာစရာရှိဦး ၊ မလာရန် အကြောင်းကြားပြီး
လောက်ပေပြီ။

သူတို့ ယခုလာစောင့် နေကြခြင်းသည် အချိန်လာဖြုန်း နေသည် ဟု
သာ ထင်နေမိကြ၏။

အကျိုးများ လှမည်ဟု မထင်ကြ။

အချိန်မှာ ညနေ လေးနာရီ ငါးမိနစ်။

"ကိုသိန်းရေ ဟိုမှာ လာနေပြီဗျို့"

ဝီတာက ရေဒီယိုလှိုင်းမှ လှမ်းအော်လိုက်၏။

"ဟုတ်တယ်ဟေ့ ၊ စက်ခေါင်း လေးလုံးတပ် လေယာဉ်ပျံကြီးကွ"

မောင်သိန်းက ပြန်အော် လိုက်ပြန်သည် ။ သူတို့ အားလုံး
အူမြူးသွားကြသည် ။ မျှော်နေသော သားကောင် ရောက်ခဲ့လေပြီ။

မှန်သည် ။

စက်ခေါင်း လေးလုံးတပ် လေယာဉ်ပျံကြီးမှာ အရှေ့မှ အနောက်သို့
ဦးတည်ပြီး ဝမ်ပန်ဆန်းရွာ ရှိရာသို့ လာနေသည် ။ အရောင်မှာ အစိမ်းပူ
ပုံရောင် ဖြစ်၏။

"ဘာ လေယာဉ်ပျံလဲဗျ"

ချစ်ခိုင်က မောင်သိန်းကို လှမ်းမေးလိုက်၏။

"မသိဘူး ဝီတာ ၊ မင်းရော သိလား"

"မသိဘူး"

ပီတ ၁၆၁ လေသူရဲ မဖြစ်လာမီ ဘဝက လေတပ်ရဲညွန့် ပညာသင်အဖြစ် အင်္ဂလန်နိုင်ငံသို့ ပညာသင်သွားဖူး၏။ နိုင်ငံခြား အတွေ့အကြုံရှိသူ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မောင်သိန်းက သူ့ကို အထင်ကြီးပြီး ပြန်မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

တဖြည်းဖြည်း နီး လာပြီ။

ဗိုလ်မောင်သိန်းသည် ရန်သူ့လေယာဉ်ကို ညာဘက်မှ ချဉ်းကပ် တိုက်ခိုက်ရန် အတွက် သူ့လေယာဉ်ပျံကို ဘယ်ဘက်သို့ ကွေ့မောင်းသွား၏။

။

ဒုဗိုလ်ပီတာနှင့် ဗိုလ်ချစ်ခိုင်တို့ က ကိုက်ငါးရာခန့်စီ ချဲပြီး အနောက်မှ ရှေ့နောက်တန်းပြီး လိုက်သွားကြ၏။

ဗိုလ်မောင် သိန်းရင်တွင်း၌ ထိုအချိန်ထိ ပစ်ချရမည်လား ၊ အရှင်ဖမ်းရမည်လား ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်သေးပါ။

ပြဿနာမှာ ယခုထိ ရန်သူ့လေယာဉ်ပျံမှာ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး လေယာဉ်ပျံလား ၊ ဗုံးကြဲလေယာဉ်ပျံလား မခွဲခြား နိုင်သေး။

"ကိုသိန်း ဗုံးကြဲလေယာဉ်ကြီးဗျ ၊ ကိုယ်ထည် အလယ်ထိပ်မှာ သေသေချာချာကြည့် ၊ စက်သေနတ်နှစ်လက် တပ်ထားတယ်"

ပီတာ၏ အသံ ဖြစ်၏။

မှန်သည် ။

နောင်အခါမှ သူတို့ အတိအကျ သိခွင့်ရသည် မှာ သူတို့ အရှေ့မှ ရန်သူ့လေ ယာဉ်ပျံကြီးမှာ B 24 Liberator Y2 အမျိုးအစား

ဗုံးကြဲလေယာဉ်ပျံကြီး ဖြစ်၏။

"ဟေ့ ဒါဆိုရင် ပစ်ချမယ် ၊ ရဲခေါင်နှစ် ၊ ရဲခေါင်သုံး တိုက်ပွဲဝင်ရန် အသင့်ပြင်"

"ရဲခေါင်နှစ် အသင့်"

"ရဲခေါင်သုံး အသင့်"

လေယာဉ်စက်ခန်း သေနတ်ချိန်ခွက်ထိန်း ခလုတ်ကို ဖွင့်လိုက်၏။

ရှေ့ချိန်သီး လေးထောင့်မှန် ကလေးပေါ်တွင် ဆန္ဒစွမ်းမကင်းပုံ လေးမြောင့်တုံး ကလေးနှစ်ခု ပေါ်လာ၏။ ထိုနှစ်ခုစလုံးမှာ စက်ဝိုင်းပုံပတ်နေပြီး အလယ်တွင် အဝါရောင် အစက်ကလေးကိုလည်း ထင်ရှားစွာ မြင်နေရ၏။

ထိုချိန်သီးအတွင်း၌ ရန်သူလေယာဉ်ပျံကို ဝင်အောင်ချိန်ပြီး မှန်အောင် ပစ်ရပေမည်။

အမှန်တော့ သူတို့ သုံးယောက် စလုံးတွင် လေထဲ၌ လေယာဉ်ပျံချင်း တိုက်ခိုက်သော လေကြောင်းတိုက်ပွဲ အတွေ့အကြုံ လုံးဝမရှိပါ။

မိခင်လေတပ် စခန်းတွင် ရှိစဉ်ကလည်း တစ်စင်းနှင့် တစ်စင်းလိုက်ပြီး စမ်းသပ် လေ့ကျင့်ခြင်းမျိုးကိုလည်း တစ်ကြိမ်မှ မလုပ်ဖူးပါ။ အားလုံး တိုက်လေယာဉ်အုပ်ကို ရောက်စက အုပ်မှူးလုပ်သူက ကျောက်သင်ပုန်းကြီးပေါ်တွင် လေယာဉ်ပျံပုံများ ဆွဲပြီး အနည်းငယ် ဗဟု သုတအဖြစ် ပြောပြဖူး၍ စာတွေ့သာ သင်ဖူး၏။

ထိုစဉ်က သူတို့ အမှတ် ၁ တိုက်လေယာဉ်အုပ်၏ တာဝန်မှာ မြေပြင်ပစ်မှတ်များကို တိုက်ခိုက်ရန် ရှိသည် မဟုတ်လား။ မြေပြင်ပစ်မှတ်များကို တိုက်ခိုက်မည့် နည်းကိုသာ သိ၏။

ကျွမ်းကျင်၏။

ခက်ပြီ။

တကယ်တော့ လေယာဉ်ပျံအချင်းချင်း တိုက်ခိုက်ရာ၌ သုံးသည့် သေနတ်ချိန်သီးနှင့် မြေပြင်ပစ်မှတ်များကို ပစ်ခတ်ရာတွင် သုံးသည့် ချိန်သီးတို့ မှာ ခြားနားမှုရှိသည် ။ မြေပြင်ပစ်မှတ်များကို ပစ်ခတ်ရာတွင် ပုံသေချိန်သီး (Fixed Gunsight) ကိုသုံး၍ လေယာဉ်ပျံ အချင်းချင်း ပစ်ခတ်ရာ၌ မူ ဂျိုင်ရိုချိန်သီး (Gyro Gunsight) ကိုသုံး၏။ ကျွန်ုပ်တို့ကမ္ဘာမြေကြီးတွင် ဆွဲအား (Gravity) ရှိ၏။

ဤဆွဲအားကြောင့် ကျည်သွား လမ်းကြောင်း ပြောင်းသွား နိုင်သည်ကို ဝေဟင်မှ မြေပြင်သို့ လေယာဉ်ပျံကို ထိုးဆိုက်ဆင်းပြီး ပစ်ခတ်ရာ၌ အထူးထည့် စဉ်းစားစရာ မလိုသော်လည်း ဝေဟင်ဝေဟင်ချင်း ပစ်ခတ်ရာ၌ မူ ကမ္ဘာ့ဆွဲအားကို ထည့်မစဉ်းစားဘဲ သေနတ်ချိန်သီးကို အထူးပြုပြင် ပေးမထားဘဲ ပစ်၍ မရ။

ပစ်မှတ်ထိမည် မဟုတ်။ တော်ပါသေးသည် ။ ထို့နေ့ကသူတို့ မောင်းသော ဆီးဖြူရီ တိုက်လေယာဉ်များ တွင် (ဂျိုင်ရို) ချိန်သီးပါသည် ။

ရန်သူလေယာဉ်မှာ ပေးငါးထောင်အမြင့်တွင် ရှိသည် ။

ဗိုလ်မောင်သိန်းတို့ ရဲခေါင်တိုက် လေယာဉ်အုပ်က ပေခုနစ်ထောင်တွင် ရှိနေသဖြင့် အမြင့်ပေ နှစ်ထောင်က အပေါ်စီးရနေ၏။

ဗိုလ်မောင်သိန်းသည် သူလေယာဉ်ပျံကို ရန်သူ၏ ဘယ်ဘက် စက်ခေါင်းနှစ်လုံးကို ချိန်ပြီး ထိုးစိုက်ဆင်းသွား၏။

စက်သေနတ်ခလုတ် အဖုံးလေးကို မဖွင့်လိုက်၏။ ထိုခလုတ်မှာ ဆီးဖြူရီ တိုက်လေယာဉ်များ တွင် လေယာဉ် ထိန်းမောင်းတံ အပေါ်ထိ

ပ် လေသူရဲ၏ ညာဘက်လက်မ အနီးတွင် ရှိ၏။

ရန်သူလေယာဉ်ပျံနှင့် ပေသုံးရာမျှ ကွာတော့သည် ။ လေယာဉ်ပျံ တစ်စီးလုံးတွင် မည်သည့် အမှတ်အသား တံဆိပ်မှ မတွေ့ရ။

ပေနစ်ရာမျှ ကွာတော့သည် ။

ဗိုလ်မောင်သိန်းသည် သူ့စက်သေနတ် ခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်၏။ ကျည်ဆန်များ ရေပိုက်မှ ရေပန်းထွက်လာသလို ရန်သူ လေယာဉ်ပျံရှိရာသို့ အရှိန်အဟုန် နှင့် ပြင်းစွာနှင့် ပြေးသွားကြသည် ။ နေရာအနှံ့တွင် မှန်၏။

ပစ်ခွင့်ရသည့်အချိန် သုံးစက္ကန့် ၊ လေးစက္ကန့်ထက် မပိုပါ။

ရှေ့မှ လေယာဉ်ပျံနှင့် တိုက်လုတိုက်ခင် အကွာအဝေးသို့ ရောက်သွားပြီးဖြစ်၍ သူ့လေယာဉ်ပျံကို အပေါ်သို့ပန်းပြီး ဘယ်ဘက် ကွေ့ ဆွဲတင်သွားရ၏။

ဆီးဖြူရီတိုက် လေယာဉ်များ ၌ စက်သေနတ်မှာ ဟစ်ပါနို(Hispano) အမျိုးအစား စက်သေနတ် ဖြစ်၏။ အတောင်ပံတစ်ဖက်တွင် နှစ်လက်စီ တွဲတပ်ထား၏။ ထို့ကြောင့် စုစုပေါင်း လေးလက်ပါ၏။ ကျည်အရွယ် အစားမှာ ၂၀ မီလီမီတာ 20 mm ရှိသဖြင့် ဤသေနတ်ကို စက်သေနတ် ဟု မခေါ် ၊ စစ်အမြောက် Cannon ဟု ခေါ်၏။ ကျည်များ အမြောက်ကျည်ကဲ့သို့ပင် ရိုးရိုးဖောက်ထွင်း ကျည်များ သာမက တစ်ဆင့်ပေါက်ကွဲ ကျည်များ လည်း ပါဝင်၏။ ပစ်ခတ်မှု အားလုံးကို လျှပ်စစ်ဓာတ်အားဖြင့် ထိန်းချုပ်မှု လုပ်၏။ ကျည်သုံးထောင့်တွင် တစ်ထောင့် သို့မဟုတ် ကျည်ငါးထောင့်တွင် တစ်ထောင့်လောင်ကျည် (Tracer) ပါသဖြင့် ကျည်သွားလမ်းကို လေသူရဲ လှမ်းမြင်ရ၏။

မောင်သိန်း လေယာဉ်ပျံ ကျော်သွားသည် နှင့် ပီတော့လေယာဉ်ပျံ ရန်

သူ့လေယာဉ်ပျံ ရှိရာသို့ ထိုးစိုက်ဝင်လာရ၏။

စက်သေနတ်လေးလက် ပြောင်းများမှာ ချက်ချင်း မီးပွင့်လာ၏။

ပစ်ခတ်မှု စလေပြီ။

ဗိုလ်ပီတာ ပစ်ခတ်မှုမှာ လည်း စက္ကန့်ပိုင်းသာ ကြာ၏။ ငါးစက္ကန့်ထက် ပိုမည်ဟု မထင်ပါ။

ထိုအချိန်၌ ထူးခြားသည့် မြင်ကွင်းမှာ မောင်သိန်းလေယာဉ်ပျံ စ , ဝင်ပစ်သည့် အချိန်နှင့် တစ်ပြိုင်တည်း လောက်တွင် ပင် ရန်သူ့လေယာဉ်ပျံမှ ပထမအထုပ်နှစ်ထုပ် ကျသွား၏။

လေထီးပွင့်သွား၏။

သူတို့ မြေပြင်တပ်စခန်းသို့ ချပေးရန် ယူခဲ့သော ရိက္ခာထုပ် လက်နက်ပစ္စည်းထုပ်များ ဖြစ်ဟန်ရှိ၏။

ဗိုလ်မောင်သိန်း လေယာဉ်ပျံ ကျော်သွားသည့် အချိန်၌ မူ ရန်သူနှစ်ယောက် လေထီးဖြင့် ရိက္ခာချသော တံခါးပေါက်မှ ခုန်ထွက်သွားသည်ကို တွေ့၏။

လေထီးပွင့်သွား၏။

အစိမ်းရောင်ထီးများ ဖြစ်၏။

ထိုအချိန်တွင် လေယာဉ် ဗိုက်အောက် မြေပြင် အနေအထားမှာ တောကြီးဖြစ်နေသဖြင့် သူတို့ အသက်ရှင်စရာ လမ်းတော့ မရှိလှပါ။

ချစ်ခိုင်လေယာဉ်ပျံ ထိုးစိုက်ဝင်လာပြန်၏။

"ကိုချစ်ခိုင် ဟိုကောင်တွေ ပြန်ပစ်တယ်နော် ၊ သတိထား . .သတိထား"

ဝိတာက ချစ်ခိုင်ကို လှမ်းပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

မှန်သည် ။

ချစ်ခိုင်လေယာဉ်ပျံ ရန်သူ့လေယာဉ်ပျံမှ ပေ ၃၀၀ အနီးရောက်သည် နှင့် ရန်သူ့လေယာဉ်ပျံမှ ဆီးကြိုပစ်ခတ်သော ကျည်များ သူ့ထံ ပြေးလာ သည် ကို တွေ့ရ၏။

ချိန်သားမမှန်။

သူ့လေယာဉ်အမိုးပေါ်မှ အားလုံးကျော်ပြေး သွားနေကြောင်းသတိ ထားလိုက်မိ၏။

သက်ကွင်းသို့ ရောက်ပြီ။

ချစ်ခိုင်သည် သူ့စက်အမြောက် ခလုတ်ကို လက်နှင့် လှမ်းနှိပ် လိုက် သည် ။

ရန်သူ့လေယာဉ်ပျံ၏ စက်ခန်းအောက် ကိုယ်ထည်ပိုင်း ကိုထိထိမိမိ မှန်သည် ကို ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့ရ၏။

ထိုအချိန်၌ ရန်သူ့လေယာဉ်ပျံကလည်း သူ့လေယာဉ်ပျံကို တည့်တည့်မ တ်မတ် ဆက်မပျံတော့။ တစ်ရာရှစ်ဆယ် ဒီဂရီနောက်သို့ ဝိုက်ကွေ့ချပြီး တစ်ဖက်နိုင်ငံပိုင် နယ်မြေဘက်သို့ ပြန်လှည့်ပြေးရန် ကြိုးစားသည် ။

"ကိုချစ်ခိုင် ခင်ဗျားပစ်တာ မှန်တယ်ဗျ။ ကျွန်တော် ပစ်တုန်းကရော မှန်ရဲ့ လား"

ဝိတာ လှမ်းအော်မေးခြင်း ဖြစ်၏။

"မှန်တယ် ၊ မှန်တယ်"

ချစ်ခိုင်သည် ရှေ့မှ လေယာဉ်နှစ်စင်း လုပ်သကဲ့သို့ သူ့လေယာဉ်ပျံကို

ရန်သူလေယာဉ် အမိုးနှင့် ကပ်ကျော်ဖြတ်ပျံပြီး နောက်သို့ ထောင်ကွေ့ချ လိုက်၏။

ထိုအချိန်၌ မောင်သိန်းလေယာဉ်ပျံမှာ ပီတုလေယာဉ်ပျံမှ ကိုင်ငါး ရာခန့်အကွာတွင် ထိုးတပ်၍ နေရာယူလိုက်၏။ ပီတာနှင့် မောင်သိန်း လေယာဉ်ပျံမှာ လည်း ကိုက်ငါးရာခန့်ပင် ကွာပေမည်။

မောင်သိန်း လေယာဉ်ပျံမှာ ဒုတိယအသုတ် ပစ်ပြီးသွားပြန်ချေပြီ။

ထိုအချိန်၌ ရန်သူလေယာဉ်ပျံ၏ ဘယ်ဘက်အပြင် စက်ခေါင်းမှာ မီး စလောင်နေ၏။ နောက် . . . ဘယ်ဘက်အတွင်းစက်ခေါင်း မီးစလောင် ၏။ နောက် . . . ညာအပြင် စက်ခေါင်း မီးစလောင်၏။

"ဟေ့ မြန်မြန် ဝင်ပစ်ကြလော့ ဟိုကောင်တွေ တစ်ဖက်နိုင်ငံ နယ်နိ မိတ်ထဲ ရောက်တော့မယ်"

ဗိုလ်မောင်သိန်း လှမ်းသတိပေးလိုက်သံ ဖြစ်၏။

အမှန်သည် ။

ရန်သူလေယာဉ်မှာ အရှေ့စူးစူးသို့ ဦးတည်ပြီး တစ်ဖက်နိုင်ငံ နယ်နိ မိတ်ထဲ ရောက်အောင် အရှိန်အဟုန် ပြင်းစွာနှင့် ပြေးနေ၏။ နယ်နိမိတ် မျဉ်းကြောင်းကို ဖြတ်ကျော်ရန် တစ်မိုင်ပင် မဝေးတော့။

ပီတာ လေယာဉ်ပျံ ရန်သူညာဘက်သို့ ထိုးကပ် ချဉ်းကပ်သွားပြန်သ ည် ။

သတ်ကွင်းသို့ ရောက်ပြန်ချေပြီ။

ပီတုလေယာဉ်ပျံ စက်အမြောက် လေးလက်မှ ကျည်များ ပန်းထွက် နေသည် ကို အဝေးမှ လှမ်းမြင်နေရ၏။

ထိုအချိန်၌ ရန်သူ့ လေယာဉ်ပျံ၏ နောက်ဆုံး ကျန်ရှိနေသော ညာဘက်အတွင်း စက်ခေါင်းမှာ လည်း မီးစလောင်လျက် ရှိလေပြီ။

သို့သော် မြေပြင်သို့ ထိုးစိုက် မကျသွားသေးဘဲ စက်ခေါင်း လေးလုံးစလုံး မီးလောင်ပြီး ရှေ့တူရုသို့ ပျံသန်း ပြေးနေဆဲ ဖြစ်၏။

"ဟာ ကျွန်တော် ထိသွားပြီဖါ"

ဝီတာအသံ ဖြစ်၏။

ချစ်ခိုင်သည် ဝီတာအသံကို ကြားလိုက် သော်လည်း ဝီတာရှိရာသို့ လှမ်းမကြည့်အား။ သူ၏ သတ်ကွင်းသို့ ရောက် လာပြီဖြစ်သော ရန်သူ့ လေယာဉ်ပျံသို့သာ စူးစိုက်ကြည့်နေ၏။

ရန်သူ့လေယာဉ်ပျံ အတွင်းပိုင်းမှ ပေါက်ကွဲသံအချို့ ဖြစ်ပွားနေ၏။ မှန်များ ပွင့်ထွက်ကွဲထွက်နေ ကြသည် ကိုလည်း တွေ့နေရ၏။

ရှေ့မှ ရန်သူနှင့် ပေနှစ်ရာပင် မဝေးတော့။

ချစ်ခိုင်သည် သူ့သေနတ်ချိန်သီးကို ရန်သူ့လေယာဉ်ဦးပိုင်းကို အတိအကျ ကွက်တိဝင်အောင် ချိန်တွယ်လိုက်၏။

နောက် . . . စစ် အမြောက်ခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်၏။ မျှော်လင့်သလို ထိချက်မမှန်။ စက်ခန်းအနောက် ကိုယ်ထည်ပိုင်းသို့သာ သူပစ်သမျှ ကျည်ဆန်တွေ စုပြုံမှန်သွားသည် ကို တွေ့လိုက်ရသည် ။

ထိုအချိန်၌ ရှေ့မှ ရန်သူ့လေယာဉ်ပျံမှာ ဆယ်ပေပင် မဝေးတော့။

သူ ရုတ်တရက် လေယာဉ်ချင်း ဝင်ဆောင့် မိမည်စိုး၍ လေယာဉ် ထိန်းမောင်းတံကို ပင့်တင်ဆွဲလိုက်ရ၏။ စက္ကန့်ဝက်မျှ လက်ဦးမှုရှိ သွားသည် ဟု ဆိုရမည်။ ရန်သူ့လေယာဉ် ကိုယ်ထည် အပေါ်လေးမှ သူ့လေယာ

ဥပုံကပ်၍ လွတ်သွား၏။

"ဒုန်း"

သူလေယာဉ်၏ အမြီးပိုင်းမှ ထွက်ပေါ်လာသော အသံ ဖြစ်၏။

အမြီးပိုင်း ထိသွားပြီ။

ရန်သူ အနီးကပ် လှမ်းပစ်သော ကျည်မှန်ခြင်းပင်လား။ ရန်သူ လေယာဉ်ပျံ၏ အမိုးပိုင်းနှင့် သူလေယာဉ် အမြီးမလွတ်၍ ချိတ်မိခဲ့လေ သလား။ သူ မည်သို့မျှ ယနေ့တိုင်ပင် သဲကွဲစွာ ပြန်မတွေးနိုင်။ စခန်း ပြန်ရောက်၍ သူလေယာဉ်ပျံ တစ်စီးလုံး ရန်သူကျည်ဆံပေါက် ရှာကြည့်သော အခါ၌ လည်း တစ်ပေါက်မျှ မတွေ့။ သို့သော် အမြီးပိုင်းတွင် တစ်ခုခု ဖြစ်သွားပြီ။ ဖြစ်သည် မှာ တော့ အမှန် ဖြစ်၏။ ချက်ချင်းသိ၏။ ကျည်မှန်ခြင်း ဖြစ်ဖို့ တော့ များ ပါသည် ။

ချစ်ခိုင်သည် သူလေယာဉ်ပျံကို နောက်သို့တစ်ဖန် ပြန်ကွေ့ချလိုက်သည် ။

ပါလာသမျှ ကျည်ဆန်များ လည်း ကုန်ချေပြီ။

သူ အလွန်အံ့သြ၏။

ဆီးဖြူရီတိုက် လေယာဉ်တစ်စီး၌ စက်သေနတ် တစ်လက်တွင် ကျည် ၁၂၅ တောင့်။ လေးလက်ရှိသဖြင့် ကျည်ငါးရာအထိ ပါ၏။ ငါးရာဆိုသောကျည်မှာ နည်းသည် မဟုတ်။ ယခု သူ နှစ်ကြိမ်သာ ပစ်ရသေးသည် ။ တစ်ကြိမ်ပစ်မှ သုံးစက္ကန့် ၊ လေးစက္ကန့်သာ ကြာသည် ဟု ထင်ရ၏။ ပစ်မှတ်ရသည့်အချိန်အတွင်းပါသမျှကျည် ကုန်လေပြီ။ အဘယ်မျှမဲပြီးသူ ပစ်ခဲ့ပါလိမ့်။

ထိုအချိန်၌ မောင်သိန်း လေယာဉ်ပျံနှင့် ရန်သူလေယာဉ်ပျံမှာ ပေန

စံရာမျှ ကွာတော့သည်။ ။

မောင်သိန်းသည် ပေတစ်ရာကွာသည် အထိ ဆက်ချဉ်းကပ်သွား၏။

ပစ်ခတ်မှု စလေပြီ။

ချစ်ခိုင်သည် အဝေးမှ အံ့ဩစရာမြင်ကွင်း လှမ်းမြင် လိုက်ရပါသည်

။

ရန်သူလေယာဉ်ပျံမှာ မောင်သိန်း၏ စက်အမြောက် ဒဏ်ကြောင့် အမြီးပိုင်း တစ်ခုလုံး ပြုတ်ကျသွား၏။ ထို့နောက် ရုတ်ခြည်း ထိုးစိုက်ပြီး မြေပြင်သို့ ထိုးကျသွားသည်။ ။

အောင်ပြီ . . .။

ရန်သူလေယာဉ်ပျံကို ပစ်ချနိုင်ခဲ့ပြီ။

"ရဲခေါင်နှစ် . . . ရဲခေါင်သုံး . . . ရဲခေါင်ခေါင်းဆောင်ခေါ်နေတယ် ၊ ပြီးရင် အကြောင်းပြန် ဒါပဲ"

မောင်သိန်း လေယာဉ်ပျံမှ လှမ်းခေါ်သံ ဖြစ်၏။ ချစ်ခိုင်သည် မောင်သိန်း အသံကို ကြည်လင်စွာ ကြားရသည်။ ။ သို့သော် ရေဒီယို အဆက်အသွယ် လုပ်ရာ၌ လေသူရဲများ လိုက်နာရမည့် စည်းကမ်းမှာ နံပါတ်ကြီးစဉ်ငယ်လိုက် တစ်ယောက်ထူးပြီးမှ ကျန်တစ်ယောက် ထူးရမည်။ ထို့ကြောင့် ပီတာထူးသံကို သူစောင့်ပြီး ငြိမ်နေ၏။

"ရဲခေါင်နှစ် ၊ ရဲခေါင်သုံး ခေါင်းဆောင် ခေါ်နေတယ်။ အကြောင်း ပြန်"

မောင်သိန်းက တစ်ကြိမ် ထပ်ခေါ်ပြန်၏။

ပီတာအသံ ပေါ်မလာပြန်။

"ကိုချစ်ခိုင်"

"ဗျာ . . ."

"ကျွန်တော့်အသံ ခင်ဗျားကောင်းကောင်း ကြားလား"

"ကြားတယ်"

"ဝီတာ ပြန်မထူးပါလားဗျာ၊ သူ့အသံ ခင်ဗျားကြားလား"

"မကြားဘူး"

"ရဲခေါင်နှစ် ၊ ရဲခေါင် ခေါင်းဆောင် ခေါ်နေတယ် ၊ ကြားရင် အကြောင်းပြန် ဒါပဲ"

ဝီတာအသံ လေထဲတွင် ပျောက်နေ၏။

"ဝီတာ . . . ဝီတာ ဟေ့ကောင် မင်း ငါ့အသံကြားလား ၊ ကြားရင် အကြောင်းပြန် ၊ ဒါပဲ"

မောင်သိန်းသည် စိတ်တိုလာဟန် ရှိ၏။ ရေဒီယိုအဆက် အသွယ်လုပ်မှုကို စနစ်တကျ မလုပ်တော့ဘဲ နာမည်တပ်၍ လှမ်းခေါ်ခြင်းကို လုပ်တော့သည် ။

"ကိုသိန်း"

ချစ်ခိုင် လှမ်းခေါ်ခြင်း ဖြစ်၏။

"ဗျာ . . ."

"ဝီတာ ကျွန်တော် ဒုတိယအကြိမ် ဝင်ပြန်နေတုန်းက သူထိသွားပြီ လို့ လှမ်းအော်တာ ကြားမိတယ် ၊ ခင်ဗျား မကြားမိဘူးလား"

"မကြားဘူး ၊ ခင်ဗျား ကြားလိုက်တာရော သေချာလား"

"သိပ်သေချာတယ် ၊ သေသေချာချာကို ကြားမိတာ"

"ဒါဆိုရင် ဒီကောင် သွားပြီထင်တယ် ၊ ခင်ဗျား အခုဘယ်မှာ လဲ ၊ ဘာဖြစ်သေးလဲ"

"ကျွန်တော် ဝမ်ပန်ဆန်း အနောက်ဘက် ပေးငါးထောင်မှာ ခင်ဗျား ကို လှမ်းမြင်နေရတယ် ၊ ကျွန်တော့်အမီးကို ကျည်မှန်ထားတယ် ၊ လှမ်းကြည့်လို့ လည်း ဘာမှ မမြင်ရဘူးဗျ ၊ ဒါပေမဲ့ တစ်ခုခုဖြစ်နေသလို ဝဲ"

"ကျွန်တော့်ကို မြင်နေရတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်အနားလာခဲ့"

မောင်သိန်း၏ လေယာဉ်ပျံမှ ဝမ်ပန်ဆန်း၏ တောင်ဘက်တွင် ရှိ၏။ ချစ်ခိုင်သည် မောင်သိန်း လေယာဉ်ပျံရှိရာသို့ စက်အရှိန်မြှင့်ပြီး ပျံသွား ၏။ ညာဘက်တောင်ပံ အနီးကပ်၍ နေရာယူလိုက်၏။ ဤနေရာမှာ ပီ တာသာရှိသေးလျှင် ပီတာယူရမည့် နေရာ ဖြစ်၏။

မောင်သိန်းသည် ချစ်ခိုင်လေယာဉ်ပျံ၏ အမီးပိုင်းကို လှမ်းကြည့်လို က်၏။ လေယာဉ်အမီးပိုင်းရှိ နောက်ဘီးအုံ တစ်ခုလုံးမှာ အစအန မကျ န်အောင် ပြုတ်ထွက်နေသည် ကို မြင်ရ၏။ အမီးသုံးပုံတစ်ခုအရှည် ၌ အောက်ပိုင်း အမီးထုတစ်ဝက် မရှိတော့သဖြင့် ထောင်နေသော ပဲ့နှင့် အတက်အဆင်း ထိန်းရွက်ရှိသော အမီးကိုယ်ထည် ပိုင်းမှာ လည်း သူ့ဝ န်ကို သူ ဆက်မထိန်းနိုင် ဖြစ်နေဟန်ရှိ၏။ အထက် အောက် ယိမ်းခါလျ က် ရှိလေပြီ။

မောင်သိန်း အလွန်စိုးရိမ်သွား၏။

"ကိုချစ်ခိုင် ခင်ဗျား နောက်ဘီးအုံ တစ်ခဲလုံး ပြတ်ကျန်နေခဲ့ပြီဗျ ၊ ခင် ဗျား မောင်းနေရတာ ဘယ်လိုနေလဲ"

"နည်းနည်းတော့ အမြီးပိုင်းက ခါနေသလိုပဲ"

"ဟုတ်တယ် ခင်ဗျား အမြီးပိုင်းကြီးတစ်ခုလုံး အထက်အောက် ခါနေတယ် ၊ ခင်ဗျား သိပ်ပြီး ဟိုလှုပ် ၊ ဒီလှုပ် မလုပ်နဲ့ တော့ ၊ တတ်နိုင်သလောက် ညင်ညင်သာသာမောင်း ၊ စခန်းပြန်တော့"

"ခင်ဗျားကရော"

"ကျွန်တော် ပီတာကို လိုက်ရှာလိုက်ဦးမယ်"

အံ့စရာ ဖြစ်၏။

ထိုနေ့က ဗိုလ်မောင်သိန်းမှာ ရန်သူ့လေယာဉ်ပျံကို သုံးကြိမ်အနီးကပ် ဝင်ပစ်ခဲ့သော်လည်း ရန်သူ့လေယာဉ်ပျံမှ လှမ်းပစ်သော ကျည်များမှ သူ့ကို တစ်ချက်မျှ လာမမှန်။ ထူးခြားစွာ ကံကောင်းခဲ့သူ ဖြစ်၏။

"ဟာ - ဘယ်ဖြစ်မှာ လဲဗျာ ၊ ကျွန်တော် ကျိုင်းတုံမရောက်ခင် အမြီးပိုင်းပြတ်ပြီး ဟိုတရုတ် လေယာဉ်ပျံလို ထိုးကျသွားရင် ကျွန်တော်ကျတဲ့ နေရာကို ဘယ်သူစခန်းကို အကြောင်းကြား ပေးမှာ လဲ ၊ ခင်ဗျား လိုက်ခဲ့ပါဦးဗျာ ၊ ပီတာက ခုပျောက်နေပြီပဲ ၊ ကျွန်တော့်ကို ကျိုင်းတုံရောက်အောင် လိုက်ပို့ပြီးမှ ခင်ဗျားတစ်ခေါက် လာပြန်ရှာချင်လည်း ရှာပေါ့"

မှန်သည် ။

မောင်သိန်း လုပ်သင့်သည် မှာ ချစ်ခိုင် အကြံပေးသည့်အတိုင်း ဖြစ်၏။ မောင်သိန်းသည် စိတ်ထဲတွင် အနည်းငယ် ပျာနေဟန် ရှိ၏။ ပီတာမှာ လုံးဝပျောက်နေသူ ဖြစ်၏။ သူ့ကို ယခုချက်ချင်း အပူတပြင်း ကြိုးစားရှာနေ၍ ဘာမှ အကျိုးထူးစရာမမြင်။

"ဟုတ်ပြီလေ ၊ ကျွန်တော် လိုက်ခဲ့မယ် ၊ ခင်ဗျား ရှေ့ကသွား"

ချစ်ခိုင်သည် သူ့လေယာဉ်ပျံကို ကျိုင်းတုံမြို့ရှိရာ မြောက်အရပ်သို့ ဦးတည်လိုက်၏။

အချိန်မှာ ၄ နာရီ ၁၅ မိနစ်။

တိုက်ပွဲဖြစ်ခဲ့ကြသည့် အချိန်မှာ ပြန်တွက်ကြည့်လျှင် ငါးမိနစ်ပိုကြာခဲ့မည် မထင်ပါ။

ပေငါးထောင် အမြင့်မှာ ပင် ဆက်ပျံခဲ့ကြ၏။

ဆယ်မိနစ်ခန့် ရှိသွားလေပြီ။

သူတို့ ဘယ်ဘက် မလှမ်းမကမ်းတွင် လွယ်မွေတောင်ကြီးမှာ တောင်ထိပ်ကို တိမ်ဖုံးလျက် ရှိ၏။

"ကျိုင်းတုံမျှော်စင် ရဲခေါင် လေယာဉ်အုပ် ခေါင်းဆောင် ခေါ်နေတယ် ၊ အသံကြား အကြောင်းပြန် ဒါပဲ"

"ရဲခေါင် ခေါင်းဆောင် မင်းအသံ ငါကြားတယ် ၊ ဘယ်နှယ့်လဲဟေ့ သားကောင်တွေလား"

မျှော်စင်ထိန်းအရာရှိ၏ အသံမဟုတ်။ အမှတ် (၁) တိုက်လေယာဉ်မှူး ဗိုလ်မှူးတင်မောင်အေး အသံ ဖြစ်၏။

"ဟုတ်ကဲ့ တွေ့တယ် ၊ ပစ်ချခဲ့ပြီ ၊ နံပါတ်နှစ် ပျောက်နေတယ် ၊ နံပါတ်သုံး အမြီးပိုင်း ကျည်မှန်ထားတယ် ၊ အရေးပေါ် ကွင်းဆင်းမယ်"

ဗိုလ်မှူးတင်မောင်အေးသည် "ဟုတ်ကဲ့ ၊ တွေ့တယ် ၊ ပစ်ချခဲ့ပြီ" ဟူသော စကားအထိသာ ကြား၏။

နောက်ပိုင်း စကားများကို သူ မကြားတော့။

ဝမ်းသာလွန်ပြီး ပစ်ချခဲ့ပြီဆိုသော စကားကြားသည် နှင့် ထခုန်လို

က်တော့၏။ ချက်ချင်း မျှော်စင်အနီးရှိ လေတပ်ဆွယ်မှ စက်ပြင် ရဲဘော်များ ထံ ထိုသတင်း ရောက်သွားပြီး ထကသူက ၊ ကျွမ်းထိုး သူက ထိုး ၊ အော်သူအော်နှင့် ဆူညံနေကြ၏။

ထိုအချိန်၌ မျှော်စင်အတွင်း ဗိုလ်မှူးတင်မောင်အေး ဘေး၌ ရပ်နေသူမှာ အမှတ် (၂) သယ်ယူ ပို့ဆောင်ရေးအုပ်မှ လေသူရဲဗိုလ်ကြီး ခင်မောင်မြင့် ဖြစ်၏။ ဗိုလ်ကြီး ခင်မောင်မြင့်ကမူ ဗိုလ်မှူး တင်မောင်အေး မကြားလိုက်သော "နံပါတ်နှစ် ပျောက်နေတယ် ၊ နံပါတ်သုံး အမြီးပိုင်း ကျည်မှန်ထားတယ် ၊ အရေးပေါ် ကွင်းဆင်းမယ်"ဟူသော မောင်သိန်းစကားများကို သဲ့သဲ့ကြားလိုက်၏။

"ဗိုလ်မှူး နေပါဦး ၊ နေပါဦး မောင်သိန်းပြောတဲ့ စကားထဲမှာ နံပါတ်နှစ် ပျောက်နေတယ် ၊ နံပါတ်သုံး ကျည်မှန်ထားတယ်လို့ ပြောနေတယ် ၊ ပြန်မေးကြည့်ပါဦး"

ဗိုလ်ကြီး ခင်မောင်မြင့် စကားကြောင့် အလွန် ဝမ်းသာသွားပြီး သွားဖြူနေသော ဗိုလ်မှူးတင်မောင်အေး မျက်နှာမှာ ချက်ချင်း ပြောင်းသွား၏။ စကားပြောခွက်ကို လှမ်းကိုင်လိုက်၏။

"ရဲခေါင် ခေါင်းဆောင် ကျိုင်းတုံမျှော်စင်"

"ဆက်ပြောပါ"

"မောင်သိန်း နံပါတ်နှစ် ပျောက်နေတယ် ၊ နံပါတ်သုံး ကျည်မှန်ထားတယ်ဆိုတာ ဟုတ်လား"

"ဟုတ်ကဲ့"

ထိုသတင်းမှာ လည်း မျှော်စင် ပတ်ဝန်းကျင်သို့ ချက်ချင်း ပြန့်သွား

သည်။

"နံပါတ်နှစ် ဘယ်သူလဲ"

ထိုမေးခွန်းမှာ လူတိုင်းရင်ထဲတွင် ချက်ချင်း ပေါ်လာသော မေးခွန်း ဖြစ်၏။

အထူးတွေးနေစရာ မလိုပါ။

လေယာဉ်အုပ်စုဖွဲ့ ပျံသန်းရာ၌ နံပါတ်စဉ်မှာ လေသူရဲများ ၏ ဝါရင့် ကျက်မှု အနည်းအများကို လိုက်ပြီး ပေးသည် မဟုတ်လား။

ချစ်ခိုင်က ဗိုလ်။

ပီတာက ဒုဗိုလ်။

ချစ်ခိုင် ပိုဝါရင့်သည်။

နံပါတ်နှစ်သည် ချစ်ခိုင်သာ ဖြစ်ရမည်။

"တောက် . . . ငါဖက်တီးမကို ဘယ်လိုပြန်ပြောရတော့မလဲ"

မျှော်စင်ထောင့် တစ်နေရာမှ ဗိုလ်ချစ်ခိုင်နှင့် အလွန် ရင်းနှီးသော ဒု ဗိုလ်စံမြင့်က ညည်းလိုက်၏။ ဖက်တီးမမှာ ဗိုလ်ချစ်ခိုင်၏ ဇနီးအမာကို သူငယ်ချင်း လေသူရဲများက နောင်ပြောင်၍ ပေးထားသော နာမည် ဖြစ် ၏။

ချစ်ခိုင်သည် အရေးပေါ် ကွင်းဆင်းရန် ပြင်ဆင်မှုများကို စလုပ်၏။

သူထိုင်ခုံကို အောက်သို့ အဆုံးနှိမ်ချလိုက်၏။ ပေါင်းမိုဖြုတ်သည့် ခ လုတ်ကို နှိပ်လိုက်၏။

အမိုးတစ်ခုလုံး ချက်ချင်း လွင့်စဉ် ထွက်သွားပါသည်။

ရှေ့မှ ပြင်းထန်သော လေများ တိုးဝင်လာ၏။

သို့သော် ထိုင်ခုံနှိမ့်ထားပြီးဖြစ်၍ သူ့မျက်နှာကို လေမတိုး။ သူ့လေယာဉ်မောင်းမှုကို အနှောင့်အယှက်မဖြစ်။

"ကျိုင်းတုံမျှော်စင် ရဲခေါင် ခေါင်းဆောင်"

"ဗိုလ်မှူး ကျွန်တော်တို့ ဆယ်မိုင်အတွင်း ရောက် လာပြီ ၊ ကွင်းဆင်း ခွင့်ပြုပါ ၊ ဒါပဲ"

"ဟေ့ မင်းတို့ ဘယ်လိုဆင်းမှာ လဲ"

"ဗိုက်နဲ့ ရုပ်ဆင်းမယ်"

"ဗိုက်နဲ့ ဆင်းရင် ပြေးလမ်း ပိတ်သွားမယ်ကွ ၊ နောက်ဘီးပဲ ပြုတ်သွားတာပဲ ၊ ရှေ့ဘီးနှစ်ခု ချပြီးပဲ ဆင်းပါ"

"မဖြစ်ဘူး ဗိုလ်မှူး ၊ သူ့လေယာဉ်ပျံ အနောက်အမြီးပိုင်း တစ်ခုလုံး ခါနေတာ ၊ ပြုတ်သွားနိုင်တဲ့ အန္တရာယ်ရှိတယ် ၊ သေချာတဲ့ ဗိုက်နဲ့ ရုပ်ဆင်းတဲ့ နည်းပဲ ဆင်းမယ်"

"တကယ်လို့ ပြေးလမ်းပေါ် ပိတ်နေရင် မောင်သိန်း ဘယ်လို လိုက်ဆင်းမလဲ"

"ကျွန်တော် နန့်ဆန်ကွင်း သွားဆင်းမယ်"

မောင်သိန်းက ဝင်ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

"ကောင်းပြီလေ ၊ မင်းတို့ သဘောပဲ ၊ ဖြစ်နိုင်ရင်တော့ ပြေးလမ်းဘေး ကပ်ဆင်းခဲ့ကွာ ၊ စစ်ဆင်ရေး အတွင်းဆိုတော့ ပြေးလမ်း ပိတ်ထားလို့ မဖြစ်ဘူး ၊ အရေးဆို ခက်မယ်"

ပြေးလမ်းထိပ်မှ တစ်မိုင်ခန့်သာ လိုတော့မည်။

ချစ်ခိုင်သည် ကွင်းဆင်းမည့် နောက်ဆုံး ပြင်ဆင်မှုများကို အသေးစိတ် ဂရုစိုက်လုပ်၏။

ဓာတ်ဆီအခြေပြ ခိုင်ခွက်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

ဓာတ်ဆီ အမြောက်အမြား ကျန်သေး၏။ အရေးပေါ် ကွင်းဆင်းချိန်၌ ဓာတ်ဆီ အမြောက်အမြား ကျန်နေသည် မှာ မကောင်းပါ။ မီးထလောင်မည့် အန္တရာယ်ကို ကြောက်ရ၏။

ပန်ကာလည်နှုန်းကို တစ်မိနစ် နှစ်ထောင့်လေးရာ နှုန်းသို့ပြောင်းရွှေ့လိုက်၏။

အပိုတောင်ပံ (Flap) ကို သုံးဆယ်ဒီဂရီ ချလိုက်၏။

လေယာဉ်ပျံနှုန်းမှာ ၁၂၅ မိုင်နှုန်းတွင် ရှိသေး၏။

မိုင်ဝက်ခန့် လိုတော့သည် ။

အပိုတောင်ပံကို လေးဆယ့်ငါးဒီဂရီသို့ ချလိုက်၏။ ရင်ဘတ်နှင့် ခါးပတ်တွင် ပတ်ထားသော အသက်ကယ် ခါးပတ်ကိုလည်း ခိုင် ၊ မခိုင် စစ်ဆေးကြည့် လိုက်၏။

ပြေးလမ်းထိပ်သို့ ရောက်လေပြီ။

ချစ်ခိုင်သည် သူ့လေယာဉ် စက်ထိန်း မောင်းတံကို အဆုံးဆွဲချလိုက်၏။

လေယာဉ်ဗိုက်နှင့် ပြေးလမ်းထိသွားလေပြီ။

ရှေ့ပန်ကာ ဒလက်လေးခုမှာ မြေကြီးနှင့်ခုတ်ပြီး အတွင်းဘက်သို့ ကောက်ဝင်သွားကြ၏။ ဗိုက်နှင့် ရုပ်ဆင်းခြင်းဖြစ်၍ ဝေးဝေးလည်း မပြေးနိုင် ၊ ကိုက်တစ်ရာ ၊ နှစ်ရာခန့် ဆန့်ငင်ဆန့်ငင်ဖြင့်

ပွတ်တိုက်ပြေးပြီး နောက်ဆုံးရပ်သွား၏။

ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံးမှာ ဖုန်အလိပ်လိပ်နှင့်။

ချစ်ခိုင်သည် သူ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဘာမှ မမြင်ရပါ။ သူသည် ချက်ချင်း လေယာဉ်စက်ခန်း အတွင်းမှ အပြင်ခုန် ထွက်လိုက်၏။ ဘေး ဘယ်ညာ လှည့်ကြည့် လိုက်၏။ လေယာဉ်ဓာတ်ဆီ တိုင်ကီများ လုံးဝ ပေါက်ခြင်း ၊ မီးလောင်ခြင်း မရှိပါ။

အသက်ကယ် လူနာတင်ကားနှင့် မီးသတ်ကားများ ရောက်လာ၏။

"ဟင် . . ဗိုလ်ကြီး"

လေယာဉ်ပျံဘေး မလှမ်းမကမ်းတွင် ရပ်နေသော သူ့ကိုပထမဆုံး လာနှုတ်ဆက်သူမှာ လေယာဉ်ပျံ စက်ပြင်အဖွဲ့မှ တပ်ကြပ်ကြီး (ကင်း) ဖြစ်၏။

(ကင်း) မှာ အင်္ဂလိပ် - မြန်မာ ကပြား ဖြစ်၏။

"ဝီတာရော"ပျောက်နေသူ နံပါတ် ၂ မှာ ချစ်ခိုင်ဟု ထင်ထားပြီး ချစ် ခိုင်မဟုတ်။ ဝီတာနေရာ၌ ချစ်ခိုင်ကို မြင်နေရသဖြင့် သူ အလွန် အံ့သြ နေပုံရ၏။

"ဆောရီးပဲ ကင်း ၊ ဝီတာပျောက်နေတယ်"

ကင်းမှာ ဝီတာနှင့် အင်္ဂလန်နိုင်ငံကို ရဲညွန့် ပညာသင်ဘဝက အတူ သွားဖက် ဖြစ်၏။ နှစ်ပေါင်းအတန်ကြာ အတူနေဖူးသူ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ချစ်ခိုင်က ဝီတာပျောက်နေပြီဟု ပြောသံကြား လိုက်သည် နှင့် သူ့မျက် လုံးအိမ်မှ မျက်ရည်များ ချက်ချင်း လိမ့်ဆင်းလာကြ၏။

ဝီတာ အသက်ရှင် ပြန်တွေ့နိုင်ချေ ရှိ ၊ မရှိကိုလည်း သူမမေးတော့ပါ

။ မေးစရာလည်း မရှိ။ ဆီးဖြူရီ တိုက်လေယာဉ်များ လေထဲက ပျက်ကျသွားပြီ ဆိုလျှင် လေသူရဲသေသည် သာ များ ၏။ လေသူရဲများ အသေများ လှသဖြင့် ပါကစ္စတန် လေတပ်မတော်၌ ဤဆီးဖြူရီ တိုက်လေယာဉ်များကို (Flying Coffin) မိုးပျံအခေါင်းကြီးဟု ပင် နာမည်ပေးထားကြသည် မဟုတ်လား။

ချစ်ခိုင်သည် ကင်း၏ မျက်နှာကိုကြည့်ပြီး သူ့လက်ချောင်းကလေးများ တဆတ်ဆတ်နှင့် တုန်လာသည် ။ သူလည်း ငိုချင်လာ၏။ သို့သော် ငို၍ လည်း မရ။

ရတနာသစ်မဂ္ဂဇင်း ၊ ၁၉၉၄ ၊ ဇန်နဝါရီလ။
